

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2012 / 1 / ... / 18 januari 2012

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ...met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 22 november 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ...van 21 oktober 2011, betekend op 24 oktober 2011 waarbij verzoeker preventief wordt geschorst voor de duur van het strafonderzoek.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vast benoemd directeur van de gesubsidieerde Vrije Basisschool ...te

Met een schrijven van 21 oktober 2011, betekend op 24 oktober 2011, wordt aan verzoekende partij de beslissing meegedeeld waarbij hij bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst voor de duur van het strafonderzoek. Het schoolbestuur motiveert de beslissing: *“dat uw aanwezigheid op school de goede werking van de school ten nadele zou komen en zo eventueel het strafonderzoek – dat werd opgestart omwille van valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, huisdiefstal, heling en misbruik van vennootschapsgoederen - kan belemmeren”*.

Met een aangetekend schrijven van 26 oktober 2011 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor het verhoor op 4 november 2011. Verzoekende partij kan dan niet aanwezig zijn. Met een aangetekend schrijven van 4 november 2011 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor een verhoor op 30 november 2011.

Met een aangetekend schrijven van 22 november 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 21 oktober 2011 waarbij hij voor de duur van het strafonderzoek wordt geschorst.

Verzoekende partij geeft in een brief van 28 november 2011 aan niet te zullen verschijnen op het verhoor gepland op 30 november, onder meer refererend aan het ingesteld beroep.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een aangetekend schrijven van 22 november 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 21 oktober 2011

Met een schrijven van 1 december 2011 maakt verwerende partij het verweerschrift over alsook de stukken van het dossier.

Met een schrijven van 7 december 2011 maakt verzoekende partij een nota “memorie tot toelichting en antwoord verweerschrift” genoemd over, alsook enkele stukken.

Op 14 december 2011 hoort de Kamer van beroep de partijen in openbare zitting en neemt een tussenbeslissing (GVO/2011/14). De Kamer vraagt de verwerende partij om volgende stukken voor te leggen:

1° een bewijskrachtig document of documenten waaruit blijkt dat er op het ogenblik dat de beslissing tot preventieve schorsing werd genomen, een strafrechtelijk onderzoek of een strafvervolgung liep tegen de persoon van de verzoeker dat/die betrekking had op de in de motivering van de preventieve schorsing vermelde feiten;

2° een document of documenten waaruit blijkt wanneer de eindbeslissing tot preventieve schorsing werd genomen en aan de verzoekende partij werd meegedeeld;

3° een document of documenten waaruit volgt dat, zoals ter zitting door de verwerende partij werd verklaard, door de inrichtende macht een tuchtprocedure tegen de verzoeker werd opgestart, waarvan hem ook kennis is gegeven.

Verwerende partij maakt met een schrijven van 22 december 2011 de gevraagde documenten over.

Verzoekende partij dient met een schrijven van 12 januari 2012 een pleitnota in.

De Kamer van beroep hoort de partijen in openbare zitting op 18 januari 2012.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verwerende partij voert aan dat het beroep tegen de beslissing van 21 oktober 2011 tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid voorbarig was omdat verzoeker nog diende verhoord te worden en daarom niet ontvankelijk zou zijn. De kamer wijst er op dat een preventieve schorsing bij hoogdringendheid een uitvoerbare beslissing met rechtsgevolgen is en voor beroep vatbaar is (cf. R.v.St., nr. 93.390, 19 februari 2001).

4.2. Op de vraag van de kamer naar de eindbeslissing tot definitieve schorsing legt de verwerende partij een document voor van 30 november 2011 waarin het schoolbestuur “de preventieve schorsing die inging op 21 oktober 2011 bevestigt voor de duur van het strafonderzoek”. Het document is aangetekend gestuurd naar de verzoeker persoonlijk, maar door een fout in de communicatie van de verzoekende partij, niet bij de raadsman van de verzoeker terecht gekomen. Verzoekende partij heeft geen beroep aangetekend tegen de beslissing van 30 november 2011. Het document behoort ook niet tot het tuchtdossier zoals het door de verwerende partij was ingediend.

Ter zitting verklaart de verwerende partij dat de nieuwe beslissing genomen is op de voor het verhoor geplande dag waar verzoekende partij vrijwillig afwezig bleef en waar het schoolbestuur zonder nieuw overleg de beslissing van 21 oktober 2011 bevestigt heeft. Het gaat dus om een louter bevestigende beslissing. In overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State ter zake oordeelt de kamer dat het beroep tegen de beslissing van 21 oktober 2011 moet worden uitgebreid tot de bevestigende beslissing van 30 november 2011 (cf. A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J.VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Kluwer 2009, 811-813).

4.3. De kamer van beroep stelt vast dat de procedure van beroep tegen een preventieve schorsing niet voorziet in de mogelijkheid om een aanvullende memorie in te dienen. Het tuchtbesluit van 22 mei 1991 bepaalt integendeel in art. 17septies, § 1, derde lid dat het beroep alle middelen moet bevatten die tegen de beslissing tot preventieve schorsing worden ingebracht. De nota's die op 7 december 2011 en 12 januari 2012 door de verzoekende partij werden ingediend kunnen dan ook enkel worden beschouwd als voorafgaande kennisgeving van het standpunt dat ter zitting zal worden ingenomen, zoals verzoekende partij het in een begeleidende brief van 12 januari 2012 omschrijft. De kamer houdt rekening met de ter zitting ontwikkelde argumenten van de verzoekende partij, maar dan enkel voor zover die in te passen zijn in het aangehaalde voorschrift van art. 17septies, § 1, derde lid van het tuchtbesluit van 22 mei 1991.

Verzoekende partij voert aan dat het feit dat zij eerst in de beslissing tot preventieve schorsing van 21 oktober 2011 kennis kreeg van het bestaan van een strafklacht, in dit geval zou rechtvaardigen dat zij nog een aanvullend document zou mogen indienen. De kamer is van oordeel dat het argument, ook als de regelgeving daar nog de ruimte voor zou laten, niet overtuigt gelet op het feit dat verzoeker zelf heeft afgezien van de hoorzitting die gepland was op 30 november 2012. Aangezien het bestaan van een strafklacht wordt ingeroepen als een motief voor het opleggen van de preventieve schorsing had de verzoekende partij zich bij het verhoor op dat punt kunnen verdedigen.

De subjectieve overtuiging van de verzoekende partij dat het toch een maat voor niets zou geweest zijn, kan in rechte niet worden ingeroepen.

4.4. In het corpus van haar beroepschrift stelt de verzoekende partij dat uit de bepaling van art. 8, § 5, derde lid van het tuchtbesluit volgt dat geen tuchtrechtelijke vervolging meer kan worden ingesteld na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname van strafbare feiten. Uit de eerder gevoerde tuchtprocedure blijkt dat de feiten al bekend waren bij de inrichtende macht in het najaar 2010. Verzoekende partij besluit dat “de preventieve schorsing die daarop is gesteund, zonder grond is.”

Verwerende partij voert daar tegen aan dat in het art. 8, § 5, vierde lid van het tuchtbesluit is bepaald dat in geval van strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten, de termijn van zes maanden pas begint te lopen de dag dat de tuchtoverheid door de gerechtelijke overheid ervan in kennis wordt gesteld dat er een onherroepelijke beslissing uitgesproken is of dat de strafrechtelijke procedure niet voortgezet wordt. Zij toont aan dat het parket te ... op 21 april 2011 van haar een klacht tegen verzoeker in ontvangst heeft genomen die betrekking heeft op dezelfde feiten waarmee de preventieve schorsing wordt gestaafd, en dat zoals blijkt uit verklaringen uitgaande van het parket gedateerd op 22 april 2011 en op 15 december 2011 [verkeerdelijk 2012 op het stuk] het vooronderzoek nog aan de gang is. Verwerende partij besluit dat daarmee bewezen is dat aan de voorwaarden van art. 8, § 5, vierde lid van het tuchtbesluit is voldaan, dat de verjaring dus niet is ingetreden en dat zij, zolang de strafvervolging loopt, wel degelijk een tuchtvervolging kon inzetten en een preventieve schorsing opleggen voor de feiten waarop de strafvervolging betrekking heeft.

De Kamer van beroep sluit zich aan bij de argumentatie van de verwerende partij onder verwijzing naar het art. 67 eerste lid van het decreet rechtspositie waarin is bepaald dat de preventieve schorsing kan worden opgelegd wanneer het personeelslid strafrechtelijk wordt vervolgd en naar het tweede lid van datzelfde artikel waarin is gesteld dat de preventieve schorsing kan worden verlengd voor de duur van het strafonderzoek of de strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten. De kamer verwijst bovendien naar het arrest van de Raad van State nr. 186.389 van 22 september 2008 waarin aan het begrip ‘strafvervolging’ in vergelijkbare bepalingen in het art. 81 van koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel een ruime interpretatie wordt gegeven die ook het vooronderzoek door het parket insluit.

4.5. Verzoekende partij vraagt in hoofdorde dat de kamer zou vaststellen dat de feiten die tot staving van de preventieve schorsing worden ingeroepen ten onrechte als strafbare gedragingen worden gekwalificeerd terwijl ze perfect passen in de uitbouw en de organisatie van de schoolgemeenschap. Dit middel handelt over de grond van de zaak en is onontvankelijk in het kader van de procedure over de voorlopige schorsing.

Zonder op het al of niet bewezen zijn ervan in te gaan is de kamer van oordeel dat de ingeroepen feiten wel ernstig zijn. De kamer kan het niet kennelijk onredelijk noemen wanneer het schoolbestuur, in afwachting van het verder verloop van het onderzoek, de

aanwezigheid van de verzoeker in de school onverenigbaar acht met het belang van het onderwijs.

Anderzijds stelt de kamer vast dat het intern onderzoek gestart is in augustus 2010. De kamer overweegt dat het aan de inrichtende macht is om te oordelen in hoever het noodzakelijk is om het einde van de lopende strafprocedure af te wachten om tot een verantwoorde tuchtbeslissing te kunnen komen. De kamer wijst er wel op dat ook wanneer een strafonderzoek loopt, de tuchtprocedure haar autonomie behoudt. Het bestaan van een strafprocedure ontslaat de inrichtende macht niet van de verplichting om te onderzoeken hoe zij de periode van onzekerheid voor het personeelslid die besloten ligt in de maatregel van de preventieve schorsing, zo kort mogelijk kan houden. Wat dat betreft overweegt de Raad van State in het arrest Darville: *“dat de tuchtoverheid die, wanneer deze het opportuun acht, gebruik maakt van de mogelijkheid om pas een tuchtrechtelijke vervolging in te stellen na afloop van de strafrechtelijke procedure, dient te letten op het beginsel van de redelijke termijn; dat zij de tuchtrechtelijke vervolging alleen mag uitstellen wanneer zij op grondslag van de onderzoeksmiddelen waarover zij beschikt geen beoordeling kan geven van de feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd; dat zij een personeelslid dat een tuchtmaatregel riskeert niet te lang in onzekerheid mag laten verkeren aangaande zijn lot”* (RvS, Algemene vergadering, nr. 190.728, 20 februari 2009).

Het komt de kamer van beroep voor dat in deze de waarschuwing die in het aangehaalde arrest van de Raad van State besloten ligt, met reden onder de aandacht van de verwerende partij kan worden gebracht nu, zoals blijkt uit de beslissing van de kamer van beroep van 19 oktober 2011 (GVO/2011/12), de verantwoordelijken van het schoolbestuur in een eerder stadium geoordeeld hebben dat het tuchtonderzoek voorlopig kon worden afgesloten en dat er voldoende gegevens waren om tot tuchtverhoor en het opleggen van een tuchtstraf over te gaan.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Na beraadslaging,

Met meerderheid van stemmen (4/1)

Enig artikel:

Het beroep tegen de beslissing tot opleggen van de preventieve schorsing van 21 oktober 2011, door de kamer uitgebreid tot een beroep tegen de beslissing met hetzelfde voorwerp van 30 november 2011 wordt verworpen.

Brussel, 18 januari 2012

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK en de heer P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouwen H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer M. Borremans niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN